

Legenda o svatém Martinovi

Na legendě je hezké to, že jde o barvitě příběhy, které se na pravdě mohou, ale také vůbec nemusí zakládat. Přináší s sebou poselství, poučení a někdy i důvod k trochu hlubšímu zamyšlení. A se svatým Martinem je legend spojeno dokonce několik.

Kdo byl svatý Martin?

Martin z Tours je jedním z nejznámějších a také nejoblíbenějších svatých. Narodil se v roce v roce třicetšestnáct v římské provincii na území dnešního Maďarska. Jméno získal po bohu války „Martovi“. Jeho otec byl vysloužilý římský voják a velmi si přál, aby syn navázal na jeho vojenskou minulost, proto mu dal jméno po bohu války. Ještě za Martinova dětství se rodina přestěhovala do severní Itálie, kde Martin strávil většinu svého mládí. Poprvé se tu setkal s křesťanstvím a jeho učení ho velmi oslovilo. Obdivoval poustevníky z Egypta a Sýrie, o kterých se říkaly nejruznější příběhy.

Martin jako oddaný voják

Martinovi rodiče však synovo nadšení a touhu po skromném životě v osamění nesdíleli a tak byl chlapec v patnácti letech odveden do armády.

Ačkoliv se Martin nikdy nechtěl stát vojákem, plnil vojenské úkoly spolehlivě, oddaně, ale i s notnou dávkou odvahy. I proto byl nakonec povýšen na důstojníka. Pak působil u vojska ve Francii, kde strávil část svého života ve vojenské uniformě.

Legenda o plášti

Martin byl spravedlivým a čestným vojákem a svou víru ctěl i v armádě. Podle legendy žil ve skromnosti a úctě ke všem lidem. O ostatních vojácích se výrazně lišil a o jeho dobrém srdci hovoří i „martinská“ legenda.

V roce třístatřicetpět za mrazivé zimní noci, potkal Martin u bran města Amiens na severu Francie žebráka. Ten byl skromně oblečen, zjevně hladový a promrzlý. Starý muž požádal Martina o pomoc.

Martin však u sebe neměl nic, a tak se se žebrákem podělil alespoň o svůj teplý plášť. Rozťal ho mečem a oddělenou část věnoval chudákovi, aby se mohl alespoň trochu zahřát.

Legenda dále vypráví, že se Martinovi následující noc zjevil Ježíš, zahalený právě do darované poloviny pláště.

Martin jako biskup a poustevník

Nejspíš pod vlivem předchozích událostí přijal nakonec Martin svůj křest a rozhodl se svůj život zasvětit Bohu.

Stal se biskupem, ovšem i tak žil Martin stále velice skromně v chatrném domku poblíž řeky Loiry.

Martinova smrt

Svatý Martin zemřel v osmdesátjedna letech. Stal se patronem vojáků, koní, jezdců, hus a vinařů a nejčastěji bývá zobrazován na koni s plukou pláště a stojícím žebřákem.

Martin a bílý kůň

Skutečný Martin z Tours vůbec nejezdil na bílém koni, jedl a žil skromně. Proto je na pováženou, proč je právě jeho jméno spojováno s jídlem a pitím.

Legenda o bílém koni, na kterém Martin přijíždí a veze s sebou první sníh, vznikla úplně jednoduše. Lidé si během svátku Martina všimli, že kolem tohoto svátku první sníh skutečně přichází, ropojili tak jeho jméno s bílým koněm, symbolizujícím první sněhové vločky.

Martin a husy

K husám se pojí hned dvě legendy. Jedna vypráví o tom, že husy tehdy Martina tak moc rušily při kázání, až je nechal za trest upéct.

Druhý příběh hovoří o tom, že se Martin krátký čas ukrýval mezi husami, protože ze skromnosti nechtěl být jmenován biskupem.

Ať tak nebo jinak, se svátkem svatého Martina je zkrátka spojena i svatomartinská husa a ochutnávka prvního vína.

Svatomartinské pečivo a víno

Co už se tolik netraduje, avšak se svatým Martinem se tradičně spojovalo a spojuje, je svatomartinské pečivo a svatomartinské víno. Co se týká pečiva, jde o tzv. svatomartinské rohy, podkovy nebo rohlíky, těmi údajně obdarovávala děvčata své milé.

Velkým plněným rohlíkem bývala pak obdarována i čeleď, která opouštěla službu.

Užijte si i vy svátek svatého Martina přesně podle svých představ. Jen pozor na žaludeční nevolnost a bolavou hlavu.